

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		KECSKEMÉTI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	Ügyszám: IV/761-0/2017 (a Kecskeméti Járásbíróság útján)	Érk.: 2017 MARCH 06	
	Érkezett: 2017 MARCH 20.		
Tisztelt Alkotmánybíróság!	Kezelőiroda: 3	Peldány:	Mell.: db
	Melléklet: 20	Az ügyirat száma: 7 P. 206/8/14	

[redacted] lakos II. r. alperes képviseletében eljárva

[redacted] alatti lakosok, mint felperesek által kezdeményezett peres eljárásban a Kecskeméti Törvényszék 2. Pf. 21.610/2015/7. számú - a Kecskeméti Járásbíróság által 2. P. 20.618/2014/53. szám alatt meghozott határozatot helybenhagyó - ítéletével szemben előterjesztett felülvizsgálati eljárásban a Kúria által meghozott Pvf. I. 20.443/2016/8. számú ítéletével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, melyben kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati ítéletet Magyarország Alaptörvényének (továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltak alapján vizsgálja felül, az Abtv. 43. § (1) bekezdésében foglaltak alapján állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt.

Az alkotmányjogi panasszal érintett ítéletet a Kúria 2016. november 9-én hozta és 2017. január 26-án került kézbesítésre II. r. alperes jogi képviselője részére. Ezen felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélet jogerős határozat, ezzel szemben perújítást II. r. alperes nem kezdeményezett és a jelen beadvány alapján kezdeményezett alkotmányjogi panason túlmenően sem vett II. r. alperes igénybe más jogorvoslati eljárást. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján nyitva álló határidő utolsó napja: 2017. március 27.

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasszal érintett ítélet sérti Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében, a 28. cikkben, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben, az alapul szolgáló földkiadó bizottsági határozatának, illetve földhivatali határozatának meghozatalakor hatályban lévő az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (továbbiakban: Áe. tv.) 62. §-ában, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1972. évi 31. tvr. 23. § (1) bekezdésében, valamint a kereset benyújtásakor hatályban lévő a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 99. § (1) bekezdésében és 112. §-ában, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 55. §-ában és 61/A §-ában, a 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltakat.

A peres felek között a bírósági eljárás annak érdekében volt folyamatban, hogy a [redacted] alatti ingatlanok jogi sorsa rendezésre kerüljön.

A felperesek tulajdonjogának bejegyzését a kerekegyházi [REDACTED]

Bizottság ingatlan-nyilvántartási bejegyzési kérelmének melléklete volt a [REDACTED] kiosztási földkönyv, mely szintén a peres felek ingatlanainak kialakítását, illetve tulajdonjoguknak a bejegyzését alapozta meg.

Sem a Földkiadó Bizottság határozatai, sem pedig a tulajdonjogot bejegyző határozatok ellen a megadott fellebbezési határidőn belül jogorvoslati kérelem nem érkezett, sőt nem kezdeményeztek egyéb hatályban lévő közigazgatási eljárási jogorvoslatot sem.

A Földkiadó Bizottság határozatai összhangban voltak a kiosztási földkönyvben foglaltakkal azzal együtt, hogy a kiosztási földkönyv részét képező megosztási vázrajzban az adott helyrajzi számhoz rendelt területek a kerekegyházi [REDACTED] hrsz. alatti ingatlanok vonatkozásában pont felcserélten kerültek ábrázolásra. Ezt észlelve az eljáró földügyi hatóság egy „hrsz-cserével” próbálta orvosolni a problémát. Ezen „javítással” együtt került végül bejegyzésre peres felek, illetve jogelődök tulajdonjoga és vált jogerőssé a bejegyzést megalapozó valamennyi határozat.

Álláspontom az eljárás teljes folyamán konzekvensen képviselt véleménnyel egyezően továbbra is az (és ezt mind a korábbi Kúriai végzés, mind pedig a megismételt eljárásban meghozott I. és II. fokú ítéletek is megerősítik), hogy a Földkiadó Bizottság határozatai nem kerültek megfellebbezésre és így nem is érinthetők a lezajlott bírósági eljárásokban. A Földkiadó Bizottság határozatainak módosítása sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt jogállamiságot és jogbiztonságot megalapozó rendelkezéseket.

Tekintettel arra, hogy az egyébként jogerős Földkiadó Bizottsági határozatokba, illetve azok mellékleteibe külső beavatkozás történt az eljáró földhivatal részéről, ezért annak reparációja a felek viszonylatában szükséges mértékben meg kell, hogy történjen, vagyis a Földkiadó Bizottság már hivatkozott határozataiban és a kiosztási földkönyvben foglaltak szerinti mértékben. Az ezen túlterjeszkedés lehetőségét nem teremti meg jogszabályi rendelkezés, így jogszabálysértő, illetve Alaptörvénysértő az ettől eltérő, kiterjesztő jellegű alkalmazás az eljárási bíróságok részéről.

Az Alaptörvény 28. cikke rögzíti, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az értelmezés keretét pedig akként határozza meg, hogy annak igazodnia kell a józan észhez és közjó, az erkölcs és gazdasági célok által meghatározott keretek közé. Az alkotmányjogi panasszal támadott határozat mindenképpen túlterjeszkedik a rendelkezésre álló jogi kereteken és saját kizárólagos értelmezési sémán keresztül teszi lehetővé, vagy teszi lehetetlenné a tényállás elemeinek felülvizsgálhatóságát tényleges jogi megalapozottság mellőzésével.

Amennyiben az előző bekezdésekben rögzített mértéken túllép a bírósági ítélet, úgy sértené az alapul szolgáló Földkiadó Bizottsági határozatok, illetve földhivatali határozatok meghozatalakor hatályban lévő az államigazgatási eljárás általános szabályairól

szóló 1957. évi IV. törvény (továbbiakban: Áe. tv.) 62. §-ában, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1972. évi 31. tvr. 23. § (1) bekezdésében, valamint a kereset benyújtásakor hatályban lévő a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 99. § (1) bekezdésében és 112. §-ában, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 55. §-ában és 61/A §-ában, a 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltakat.

Arra az esetre, ha elfogadjuk azt, hogy a Földkiadó Bizottság határozatai kötik az eljáró bíróságokat (jelen esetben pedig mind a Kúria, mind pedig a megismételt eljárásban eljáró bíróságok ezt hangsúlyozták!), akkor azt is el kell fogadnunk, hogy kötik az eljáró bíróságokat a határozat alapjául szolgáló földkiadási határozatok mellékletét képező és azt megalapozó kiosztási földkönyv és megosztási vázlatrajz tartalma is (melyeket azonban a kirendelt szakértővel a Kúria felülvizsgálhatónak tartott!). Az eljáró Földhivatal határozatai pedig csupán a felperesi keresetből a II. r. alperes által elismert mértékig felülvizsgálhatóak. A felperes ezt meghaladó igénye (az alperes által kezdetektől fogva hangoztatottak alapján) csak a Földkiadó Bizottsággal szemben lenne érvényesíthető.

Peres felek a kérdéses földterületek tulajdonjogára vonatkozó igényüket nem egymás viszonylatában származtatják, hanem kizárólag az egyedi földkiadó határozataik alapján az Államtól, illetve annak végrehajtó szervétől, a Földkiadó Bizottságtól. Ez a körülmény azonban nem teszi lehetővé azt, hogy a tulajdonjogot keletkeztető jogosultságot állapítsanak meg az eljáró bíróságok egymás „terhére”. Az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati ítélet éppen azt erősíti, hogy a II. r. alperestől elvesz területet, amit átadni rendeli a felperesek részére, ennek alapján sérti tehát az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglaltakat és ezzel szoros összefüggésben lévő a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakat. Ez utóbbi is sarkalatos törvényi szintű szabályozásként kezelhető, de legalábbis az eljárás legelső megindításakor még mindenképpen annak minősült.

Fontos kiemelni, hogy a földkiadó határozatok felülvizsgálhatósága esetén kérdés lenne az is, hogy a peres felek részére kiadott ingatlanok esetén az aranykorona-, vagy területnagyságból induljunk ki a tényleges tulajdonszerzés meghatározása során. Felperesek földkiadó határozatában kb. 38 AK érték megszerzésére nem tudnak jogosultságot felmutatni. Semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy ez esetleg éppen nem II. r. alperest (illetve jogelődeit) illetné. Vagyis nincs indok, nincs jogszabályi rendelkezés arra, hogy ez kizárólag felperesek javára kerülhet teljes egészében jóváírásra. Ugyanakkor ezt a felperesek által le nem fedett aranykorona-értéket minden fenntartás nélkül „elkönyveli” a Kúria a felperesek oldalán. Ha a területadatokat tekintenénk kiinduló pontnak és ehhez került volna hozzáigazításra a peres feleket megillető ingatlanok adatai, akkor a jelenleg kizárólag felperesek oldalán szereplő többlet AK-érték megosztásra került volna a földkiadás során megszerzett területadatok változatlanul hagyása mellett.

A korábbi felülvizsgálati eljárásban született kúriai döntésből kiindulva megismételt eljárásban résztvevő bíróságok a peres felek (illetve jogelődeik) tulajdonszerzését megalapozó földkiadó bizottsági határozatok AK-adataiból indultak ki. Ugyanakkor ezen kiindulási kötelezettséget semmi nem alapozza meg. Ezt megalapozatlanságot erősíti az egyoldalúan felperesek oldalán

jogalap nélkül jóváírt AK-többlet is. A területadatokból történő kiindulás sokkal kisebb sérelemmel, illetve előnnyel járt volna peres felek viszonylatában tekintettel arra, hogy területhiány soha nem merült fel peres felek (illetve jogelődök) részéről - annak ellenére, hogy a tulajdoni lapjaikon feltüntetett adatoktól eltérő térmértéket használtak évekig. Ez az alkalmazási mód sérti a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

A Pp. 206. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az eljáró bíróság (ez vonatkozik a Kúriára is) a tényállást a felek előadásának és az eljárás során felmerül bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint jár el. Már az alapeljárásban és kapcsolódó jogorvoslati eljárásokban, továbbá a megismételt alapeljárásban, rendes jogorvoslati eljárásban és a felülvizsgálati eljárásban is hangsúlyozta II. r. alperes az alapul fekvő földkiadási határozatoknak részben az eltelt időre, részben pedig nem a peres felek közötti egymás viszonylatából eredő voltára tekintettel a peres felek egymás viszonylatában történő reparációjának megalapozatlanságát, azonban ezen felvetés mindannyiszor mellőzésre került az érdemi határozatok meghozatala során. Ugyanakkor viszont a Kúria iránymutatása alapján minden jogi alapot nélkülöző, a felperes javára indokolatlan előnyt biztosító felülvizsgálati iránymutatással sérül a II. r. alperes tisztességes és pártatlan eljáráshoz fűződő alkotmányos joga. Ezzel az eljáró bíróságok (így a Kúria is) megsértette a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogot, így ezért is Alaptörvény-ellenesnek (a XXVIII. cikk (1) bekezdés) tekinthető a panasszal támadott felülvizsgálati ítélet.

Mindezek alapján tehát alperes álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet törvénysértő, ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati ítéletet Magyarország Alaptörvényének (továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltak alapján vizsgálja felül, az Abtv. 43. § (1) bekezdésében foglaltak alapján állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt.

Az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján a jelen beadvány alapján kezdeményezett eljárás illetékmentes.

Melléklet: - ügyvédi meghatalmazás.

Kecskemét, 2017. március 3.

Tisztelettel:

